

ECHO

ABVV

De nieuwsbrief van de Federale en
Intergewestelijke studiediensten van het ABVV

verschijnt niet in juli en augustus

V.U.: Jean-Marie De Baene • Hoogstraat 42, 1000 Brussel

Afgiftekantoor: Brussel X

inhoud

Nummer 08, oktober 2016

■ Economie

Budget mobiliteit: probleem dichtslippen van wegen oplossen of lonen optimaliseren

Prijs van geneesmiddelen: naar meer transparantie in prijsstructuur

■ Ondernemingen

Grote bedrijven moeten ook rapporteren over niet-financiële informatie

■ Sociaal beleid

Begroting sociale zekerheid

■ Sociale ombuds

Permanente en blijvende personeelsbehoeften? Niet via contracten van bepaalde duur

■ Echo regio Brussel

Sociale top 2016

■ Echo regio Vlaanderen

Transitiefestival en Festivaldag

■ Echo regio Wallonië

Sensibiliseringscampagne 2016:
#4J – vierdagenweek in 32 uur

Universitair getuigschrift economische en sociale wetenschappen 2016-2017

■ Europa & Internationale relaties

Naar een Protocol voor Sociale Vooruitgang
Het EVV en minimumlonen in Europa

De robots komen eraan!

Robotisering en digitalisering zijn alomtegenwoordig. Beide evoluties zijn erg voelbaar op het terrein. Dat is al ruime tijd zo in de industrie, maar nu grijpen de fenomenen ook meer en meer om zich heen in de dienstensectoren, zoals de banken en verzekeringen. Beleidskeuzes dringen zich op.

Na de vele internationale studies en rapporten heeft nu ook de Hoge raad voor de Werkgelegenheid in juni een rapport uitgebracht over 'de digitale economie en werkgelegenheid'. Wat blijkt? Ten eerste dat er meerdere definities van digitale economie gebruikt worden. In de ruimste definitie waren er in België in 2011 550.000 werknemers tewerkgesteld in hoogtechnologische jobs (goed voor 12% van de tewerkstelling). Er zou ook sprake zijn van een gestage afname van het aantal jobs voor middengeschoolden. Tussen 2000 en 2013 zijn de jobs voor hogeschoolde profielen toegenomen met 352.000 eenheden, terwijl de jobs voor middengeschoolden met 61.000 en die voor laaggeschoolden met 18.000 verminderd zijn. We moeten overigens zeer voorzichtig om springen met de cijfers. De impact van digitalisering op de werkgelegenheid hangt sterk af van het gebruikte model. In het ene model (Frey en Osborne) loopt 39% van de jobs in België het risico op digitalisering, in het andere model (OESO) lopen 'slechts' 7% van de jobs het risico om door digitalisering te verdwijnen.

Sowieso mogen de gevolgen van robotisering en digitalisering niet worden weggewuifd. Er is ongetwijfeld sprake van een verregaande digitalisering in meerdere economische sectoren en activiteiten. Wees dus op je hoede wanneer sommige politici en economen beweren dat brutale herstructureringen niet zo erg zijn omdat er altijd sprake zou zijn van 'creatieve destructie' waarbij de ene job plaats maakt voor een andere job in een nieuwe activiteit. Alsof het om een één-op-éénrelatie zou gaan en om een gelijktijdig proces. De harde realiteit is helemaal anders. Dat weten de ex- werknemers van Opel, Ford ... maar al te goed: zij vonden lang niet allemaal opnieuw een passende job.

Maar er is geen reden tot doemdenken. Wetenschappers zijn het lang niet eens over de gevolgen van digitalisering en robotisering. En al te vaak wordt digitalisering gebruikt als zondebok, net als 'de loonkost'. Nu ook weer bij ING, alsof de toename van thuisbankieren plots uit de lucht kwam vallen en het bedrijf niet voldoende middelen in huis zou hebben om een andere strategie te voeren dan deze van een onmenselijke en meedogenloze sanering.

Het komt er op aan om tijdig de juiste beleidskeuzes te maken, zodat bedrijven het 'resterende' werk beter verdelen, tijdig investeren in opleiding, niet alleen inzetten op procesvernieuwing maar ook op productvernieuwing en nieuwe markten aanboren ... Ook rechtvaardige fiscaliteit is belangrijk: kapitaal meer belasten om sociale bescherming duurzaam te financieren.

Als ABVV willen en moeten we onze rol opnemen om de economie een andere wending te geven. We vertrekken niet van een wit blad. We hebben reeds strategische keuzes gemaakt zoals inzetten op collectieve arbeidsduurvermindering en een alternatieve financiering van de sociale zekerheid. Dit zijn geen oude, aftandse recepten van een vorige eeuw. Het komt er op aan onze visie en strategie de komende maanden verder te verfijnen.

www.abvv.be

U wenst voortaan ECHO enkel per e-mail of per post te ontvangen? U wil naam- of adreswijzigingen melden?
[T] 02/506.82.71 • [E] patsy.delodder@abvv.be

NL - FR: Cette lettre d'information est aussi disponible en français www.fgtb.be/publications

ABVV-barometer: alternatieve kijk op welvaart en welzijn

De 'Sociaal-economische barometer' 2016 van het ABVV bevat een aantal nieuwigheden. De nieuwe barometer is een aanvulling op de vorige uitgaven die voornamelijk 'traditionele' indicatoren bevatten over koopkracht, armoede ... Dit jaar kozen we voor een bredere aanpak en bevat de barometer indicatoren die informatie geven over de levenskwaliteit.

Hoewel werk (loon, organisatie, veiligheid & gezondheid), werkgelegenheid en werkbaar werk onontbeerlijke voorwaarden voor welzijn, en dus een prioriteit vormen, moeten ook andere indicatoren bekeken worden: combinatie werk-privé, degelijke sociale verzekeringen, performante, toegankelijke collectieve voorzieningen, maar ook een gezond milieu, degelijke mobiliteit, toegang tot cultuur en vorming/opleiding.

De barometer bestaat uit vier hoofdstukken die de verschillende facetten van welzijn behandelen:

1. Waardig leven
2. Een kwaliteitsvol beroepsleven
3. Samen-leven
4. Leven op een gezonde planeet

Wie de barometer doorneemt zal nadenken over de huidige maatschappij, de gemaakte politieke keuzes en de gevolgen ervan voor de burgers. De lezer krijgt een kompas voorgeschoteld voor een kwaliteitsvollere samenleving, op alle vlakken, weg van economische maatstaven die tekortschieten.

Lezen en downloaden kan op www.abvv.be/brochures.

ECONOMIE

Budget mobiliteit: probleem dichtslibben van wegen oplossen of lonen optimaliseren

In de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) en in de Nationale Arbeidsraad (NAR) behandelen de sociale gesprekspartners nu al sinds enkele maanden het dossier Mobiliteit. De problemen die gepaard gaan met het dichtslibben van de wegen, hebben immers een behoorlijke impact op de economie (volgens de OESO 1 tot 2% van het bbp) en op het leven van de werknemers (Antwerpen en Brussel behoren tot de Europese top 5 van de ergste filesteden). En daarnaast zijn er de negatieve gevolgen op gezondheidsvlak.

Het centrale thema van de discussies is het 'mobiliteitsbudget'.

Begin september kregen de NAR en de CRB hierover een adviesaanvraag van minister Peeters. De sociale gesprekspartners werden gevraagd de link te leggen tussen het mobiliteitsbudget, het bestaande conventionele kader, de loonnormwet van 26 juli 1996 en het bestaande (para)fiscale kader.

Vandaag verliest 'koning auto' meer en meer terrein, ook al speelt hij nog een belangrijke rol in het pendelverkeer. Het idee is eenvoudig: een systeem uitwerken waardoor werk-

nemers over een budget beschikken dat ze kunnen aanpassen aan hun mobiliteitsbehoefte: een abonnement op het openbaar vervoer, de aanschaf van een fiets ... Zo zouden ook gedragswijzigingen gestimuleerd worden. Dat is lovenswaardig, wenselijk en noodzakelijk.

Maar bij het bespreken van de modaliteiten komen twee tegenstrijdige logica's boven. Een logica (die de vakbonden verdedigen) gericht op het uitwerken van een kader dat antwoorden biedt op de mobiliteitsproblemen, met nadruk op het openbaar vervoer. En daarnaast een logica (die de werkgevers verdedigen) die eerder aansluit bij het optimaliseren van de lonen, waarbij de werknemer de keuze heeft tussen een bedrijfswagen en een mobiliteitsbudget (waarvoor het bedrag nog bepaald moet worden maar waarbij de werknemer het niet uitgegeven bedrag mag behouden). Alles is natuurlijk belastingvrij en zo wil men een stap verder zetten in de geïndividualiseerde, 'verdoken' verloning, een stapje verder ook in de meritocratie.

sebastien.storme@abvv.be

Geneesmiddelen: naar meer transparantie in prijsstructuur

Eind september 2016 kreeg de Commissie tot Regeling der Prijzen een adviesaanvraag van de minister van Economie. Deze adviesaanvraag gaat over het wijzigen van het Koninklijk Besluit van 10 april 2014 m.b.t. de aanvragen tot prijsvaststelling en tot prijsverhoging van de geneesmiddelen. Wat zijn de voornaamste elementen in deze adviesaanvraag?

Bij een aanvraag tot prijsverhoging of -vaststelling van een geneesmiddel, moeten de ondernemingen een dossier voorleggen (zie KB van 10/04/2014). De Prijzendienst van de Algemene Directie van de Economische Reglementering heeft 90 dagen om een advies uit te brengen. Indien bepaalde stukken of bewijzen ontbreken, interpelleert de prijzendienst de onderneming.

Vroeger werd de termijn van 90 dagen onderbroken tot de ontvangst van de ontbrekende stukken en/of aanvullende bewijzen die door de administratie werden gevraagd. Het ontwerp tot wijziging van het KB bepaalt dat de termijn wordt onderbroken. Dit heeft tot

gevolg dat de tellers weer op nul worden gezet wanneer het dossier volledig is.

Momenteel is enkel de parallelle invoer onderworpen aan de prijsreglementering (het principe van de parallelle invoer bestaat erin een geneesmiddel te kopen tegen een lagere prijs in een EU-lidstaat om het vervolgens te verkopen in een ander land van de Unie). Het ontwerp van wijziging van het KB bepaalt dat de parallelle invoer eveneens onderhevig is aan de reglementering van het KB. Zo wordt discriminatie vermeden tussen invoerders en parallelle verdelers die vroeger niet onderworpen waren aan de prijsreglementering.

Het ABVV heeft samen met de twee andere vakbonden een gunstig advies uitgebracht omdat deze maatregelen de transparantie van de prijsstructuur van de geneesmiddelen bevorderen i.p.v. de thermometer te willen veranderen die de prijsrevolutie meet.

giuseppina.desimone@abvv.be

■ ONDERNEMINGEN

Grote bedrijven moeten ook rapporteren over niet-financiële informatie

Door de omzetting van een Europese Richtlijn zullen grote bedrijven binnenkort verplicht worden een niet-financiële verklaring op te stellen die minstens informatie bevat over milieuzaken, sociale en personeelsaangelegenheden, eerbiediging van de mensenrechten en bestrijding van corruptie en omkoping.

Richtlijn 2014/95/EU over de bekendmaking van niet-financiële informatie en informatie rond diversiteit dient uiterlijk op 6 december 2016 te worden omgezet naar Belgisch recht. De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) werd om advies gevraagd over het voorontwerp van wet en heeft hierover op 21 september 2016 een advies geformuleerd.

Doel

Het voornaamste doel van deze richtlijn is de verbetering van de samenhang en de vergelijkbaarheid van de niet-financiële informatie in de EU. Grote ondernemingen die organisaties van openbaar belang (beursgenoteerde ondernemingen, banken en verzekeraars) zijn en op hun balansdatum de drempel van een gemiddeld personeelsbestand van 500 werknemers gedurende het boekjaar overschrijden, worden verplicht (in de mate waarin zulks noodzakelijk is voor een goed begrip van de ontwikkeling, de resultaten en de positie van de onderneming maar ook van de effecten van haar activiteiten), een niet-financiële verklaring op te stellen. Die verklaring moet minstens info bevatten over milieuzaken, sociale en personeelsaangelegenheden, eerbiediging van de mensenrechten en bestrijding van corruptie en omkoping.

Inhoud

De niet-financiële verklaring bevat minstens een korte beschrijving van het bedrijfsmodel van de onderneming, een beschrijving van het door de onderneming gevoerde beleid met betrekking tot deze aangelegenheden (waaronder de toegepaste zorgvuldigheidsprocedures), de resultaten van dit beleid, de voornaamste risico's die verbonden zijn aan deze aangelegenheden in verband met de bedrijfsactiviteiten van de onderneming (waaronder, waar relevant en evenredig, haar zakelijke betrekkingen, producten of diensten die waarschijnlijk zullen leiden tot negatieve effecten op deze gebieden), en hoe de onder-

neming deze risico's beheert, niet-financiële essentiële prestatie-indicatoren die relevant zijn voor de specifieke bedrijfsactiviteit.

In de overwegingen bij de richtlijn wordt ook meegegeven dat de niet-financiële verklaring ook informatie moet bevatten over de door de onderneming toegepaste zorgvuldigheidsprocedures, ook (waar relevant en in verhouding tot het doel) met betrekking tot de toeleverings- en onderaannemingsketen van de onderneming. Dit om bestaande en potentiële negatieve effecten vast te stellen, te voorkomen en af te zwakken.

Referentiemodellen

Ondernemingen kunnen zich bij het opmaken van de verklaring baseren op Europese en internationale erkende referentiemodellen, zoals ondermeer het Global Compact van de Verenigde Naties (VN), de richtsnoeren inzake bedrijfsleven en mensenrechten ter uitvoering van het kader 'Protect, Respect and Remedy' van de VN, de richtsnoeren voor multinationals van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), de Internationale Organisatie voor normalisatie ISO 26000, de tripartiete beginselverklaring van de Internationale Arbeidsorganisatie over multinationals en sociaal beleid en het Global Reporting Initiative. De minister van Economie zal middels een ministerieel besluit een lijst opstellen met de Europese en internationale referentiemodellen en de zorgvuldigheidsprocedures waarop de vennootschappen zich mogen baseren.

Bevoegdheid ondernemingsraad

De richtlijn zelf voorziet niet in informatie en consultatierechten voor de ondernemingsraden en de CPBW's in deze materie. Maar aangezien de informatie wordt toegevoegd aan het jaarverslag van de onderneming behoort deze materie tot de bevoegdheden van de ondernemingsraad.

mehdi.koocheki@abvv.be

Herstructureringen januari-september

We zijn geschokt door het groot aantal aangekondigde ontslagen sinds september. Toch leek het ons het juiste moment om eraan te herinneren dat het observatorium voor herstructureringen van de FOD Werkgelegenheid statistische gegevens m.b.t. bedrijfsherstructureringen publiceert.

Deze informatie toont aan dat bijna een kwart van de procedures beëindigd werden in minder dan 30 dagen. Slechts één procedure duurde iets langer dan 630 dagen, wat echt uitzonderlijk is. De gemiddelde duur van de procedure bedraagt 72 dagen. Omdat de hele reeks duurtijden enkele afwijkende waarden bevat (uiterst lange of korte duurtijden), is het nuttig om de mediaan te kennen: die ligt op 59 dagen.

Deze cijfers doorprikken dus het vooroordeel dat de herstructureringsprocedures te lang zijn, een vooroordeel dat de werkgevers en de regering-Michel koesteren (cfr. het regeerakkoord). Hun voornemen om wetgeving te maken die de duurtijden verkort, is bovendien in strijd met de EU-richtlijn. Die plaatst het sociaal overleg centraal bij de maatregelen bedoeld om de negatieve impact van een herstructurering op de werknemers zoveel mogelijk te verminderen.

De statistieken van herstructureringen en het volledig verslag van het observatorium staan op de website van de FOD Werkgelegenheid: www.werk.belgie.be, thema 'Herstructureringen', 'Statistieken' (menubalk rechts).

Zie ook het (verdeeld) NAR-advies 1567 van 3 oktober 2006.

Welvaartsvastheid op de lange baan

Tweejaarlijks geven sociale partners een advies over de welvaartsaanpassingen van de sociale uitkeringen. De wet op het Generatiepact voorziet dat dit advies gegeven moet worden tegen 15 september. Sociale partners geven hierin hun keuzes voor de verdeling van de middelen. Tot op heden is er echter nog geen overeenstemming over de enveloppe en willen werkgevers nog niets weten van onze voorstellen, noch van hun kostprijs.

Werkgevers eisen dat de discussie over de welvaartsaanpassingen gelijke tred houdt met de IPA-onderhandelingen. Onterecht natuurlijk, want de onderhandeling over de welvaartsenveloppe is wettelijk voorzien en staat los van de interprofessionele discussie over de lonen en arbeidsvoorwaarden.

Bovendien moeten de sociaal verzekerden misschien wel vrezen voor hun centen. Hoewel het regeerakkoord voorziet dat de minimumuitkeringen geleidelijk worden opgetrokken tot de armoedegrens, bleef deze beleidsdoelstelling tot op vandaag dode letter. Sociaal verzekerden zijn van meet af aan het slachtoffer van de besparingspolitiek van de regering-Michel. We blijven ons hiertegen verzetten want dit is oneerlijk en onrechtvaardig. Bovendien presteren ongelijke samenlevingen slechter.

■ SOCIAAL BELEID

Begroting sociale zekerheid

Volgens de laatste begrotingsvooruitzichten 2016 zou de sociale zekerheid afstevenen op een tekort van 666 miljoen euro. Dat tekort is te wijten aan de tegenvallende inkomsten, zowel wat betreft de alternatieve inkomsten (dalende opbrengst van de roerende voorheffing) als de inkomsten uit sociale bijdragen. Die laatste lopen inderdaad sterk achter op de voorspellingen als gevolg van de regeringsmaatregelen en meer bepaald de taxshift. Alleen al de impact van de verlaging van de werkgeversbijdragen zou 1,5 miljard euro in 2016 en 2,04 miljard euro in 2017 bedragen.

Voor 2017 wordt er een overschot geraamd van 2,042 miljard euro. Maar de alternatieve btw-financiering werd niet neerwaarts bijgesteld om de zesde staatshervorming te neutraliseren, en er is ook geen alternatieve financiering voorzien voor de taxshift bij gebrek aan een wettelijke basis. Dit cijfer moet dus met een korrel zout genomen worden.

De uitgaven voor prestaties zouden in de periode 2015-2017 stijgen van 39,2 miljard tot 41,3 miljard euro, zo lazen we in de pers (La libre Belgique en l'Echo van 1 oktober). We wijzen erop dat de toename deels het gevolg is van de indexering van de sociale uitkeringen, waaronder die van juli 2016 en de voorziene indexering in september 2017 (waarvan de 'kost' oploopt tot 266,1 miljoen euro). In feite hadden de sociale uitkeringen ook in 2015 geïndexeerd moeten worden om de verarming tegen te gaan, maar dat is niet gebeurd omdat de regering-Michel een indexsprong oplegde.

Stijging uitgaven invaliditeit, daling uitgaven arbeidsongeschiktheid

Voorts noteren we een stijging van de uitgaven in de invaliditeit (ziekte van 1 jaar of langer), maar ook een daling van de uitgaven voor arbeidsongeschiktheid (ziekte van minder dan 1 jaar). Een belangrijke vaststelling want de regering-Michel wil zieke werknemers die arbeidsongeschikt zijn terug aan het werk zetten en de NV-A zet druk om zieken te straffen die een re-integratieplan weigeren. Hun argument? De 'stijgende uitgaven' van ziekte-uitkeringen, terwijl deze uitgaven net aan het dalen zijn! Dit zou de regering ertoe moeten aanzetten zichzelf in vraag te stellen en de stijging van het aantal invaliden aan te pakken want die is het gevolg van de pensioenmaatregelen (optrekking van de

pensioenleeftijd ...) en het gebrek aan maatregelen om invaliditeit te voorkomen.

De pensioenuitgaven nemen ook nog toe. De toename van het aantal gepensioneerden is een voor de hand liggende reden. Maar ook en vooral het feit dat vrouwen ondertussen eigen rechten opbouwen en dus een beter pensioen ontvangen, ligt hiervan aan de basis. En 'langer werken' zal ontegensprekelijk ook leiden tot duurdere pensioenen. Dit probeerden we de regering al meermaals uit te leggen maar met hun focus op de pensioenleeftijd willen ze niet de pensioenuitgaven verminderen, maar wel de arbeidsreserve op peil houden. Aangezien de uitgaven dus blijven toenemen tot de vergrijzingspiek achter de rug is (nog in elk geval tot 2040), kunnen we dus blijven vrezen voor nog meer aanvallen op de pensioenen.

De begrotingsvooruitzichten voor de sociale zekerheid tonen vooral dat er in de eerste plaats jobs moeten bijkomen (deze zijn immers een bron van bijdragen) en dat voorzichtig omgesprongen moet worden met een verlaging van de werkgeversbijdragen. De manier waarop die vooralsnog doorgevoerd wordt, onder meer in het kader van de taxshift, biedt onvoldoende garanties qua jobcreatie. Daarnaast moet de alternatieve financiering versterkt worden omdat die momenteel niet volstaat om de verlaging van de inkomsten uit sociale bijdragen te compenseren.

anne.panneels@abvv.be
celien.vanmoerkerke@abvv.be

■ SOCIALE OMBUDS

Sociale top 2016

Woensdag 5 oktober kwamen de Brusselse gewestregering en de Brusselse sociale partners bijeen op een sociale top om de prioritaire werkpunten van de 'Strategie 2025' te bepalen voor het parlementair jaar 2016-2017.

Dit werd voorbereid door de gewestelijke ministers, werkgevers en vakbonden. Het resultaat was een tabel met ... 86(!) prioriteiten voor dit jaar, in samenwerking en in overleg met de sociaal-economische actoren. Voor deze prioriteiten wordt een budget van 61 miljoen euro ter beschikking gesteld (zie www.strategie2025.brussels).

De sociale gesprekspartners hebben duidelijke verbintenissen gekregen van de regering m.b.t. meerdere gevoelige punten:

- De evaluatie en in voorkomend geval de verlenging van de maatregelen die na de aanslagen werden genomen ter ondersteuning van de ondernemingen;
- De oprichting van echte omscholingscellen 'werk-vorming' (zie hieronder);

- Een nieuwe overlegronde m.b.t. de ontwerpbeslissingen en -besluiten om het doelgroepenbeleid te hervormen, met opname van een 'phasing-out'-maatregel;
- Overleg over het gewestelijk mobiliteitsbeleid.

Overeenkomstig de kalender van de 'Strategie 2025' zal een jaarlijks voortgangsverslag over de prioriteiten worden uitgewerkt. Voor de werkzaamheden van as 1 (die onder de gewestelijke bevoegdheden vallen) zal dit verslag voorgelegd worden aan het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BESOC). Het voortgangsverslag voor de werkzaamheden van as 2 (die onder de bevoegdheden van het Gewest en van de Gemeenschappen vallen) zal voorgelegd worden aan het uitgebreid BESOC. Deze vergaderingen met de ondertekenaars van de 'Strategie 2025' zullen plaatsvinden in juni 2017.

jean-francois.macours@abvv.be

■ ECHO REGIO BRUSSEL

Permanente en blijvende personeelsbehoeften? Niet via contracten van bepaalde duur

Het Europees Hof van Justitie heeft zich gebogen over de raamovereenkomst m.b.t. arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd van de Europese sociale partners uit 1999 (omgezet in de richtlijn 1999/70/EG inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd).

Deze raamovereenkomst wil misbruik door middel van opeenvolgende contracten van bepaalde duur tegengaan en gebiedt landen om:

- objectieve redenen vast te stellen die een vernieuwing van dergelijke contracten of verhoudingen rechtvaardigen;
- de maximale totale duur van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd vast te stellen;
- het aantal keren te bepalen dat dergelijke overeenkomsten of verhoudingen mogen worden vernieuwd.

Casus

Een statutair personeelslid op oproepbasis werd via aanstellingen van bepaalde duur van telkens 3, 6 of 9 maanden ononderbroken in een ziekenhuis tewerkgesteld tus-

sen februari 2009 en maart 2015. Ze eist een omzetting naar een aanstelling van onbepaalde duur.

Gezien alle werknemers (zonder onderscheid naar het particuliere of openbare karakter van hun werkgever) onder de raamovereenkomst vallen, is de raamovereenkomst ook hier van toepassing. Nu laat de nationale regelgeving opeenvolgende aanstellingen van bepaalde duur toe, maar het Hof concludeert dat het hier in werkelijkheid gaat over het invullen van permanente en blijvende behoeften. Zeker gezien het feit dat het personeel in de gezondheidszorg in de regio in kwestie gemiddeld ononderbroken zo'n 5 tot 6 jaar werkt met aanstellingen op tijdelijke basis.

Het Hof besluit dat de bevoegde overheidsinstantie de verplichting heeft om extra structurele arbeidsplaatsen te creëren teneinde een einde te maken aan de aanstelling van statutair personeel op oproepbasis.

Hof van Justitie, zaak C-16/15, arrest d.d. 14 september 2016.

lander.vanderlinden@abvv.be

Sociaal noodplan

In de marge van de sociale top heeft de Brusselse minister van Werk en Vorming, naar aanleiding van de aankondiging van het collectief ontslag bij ING, beslist het sociaal noodplan in werking te stellen zoals het samenwerkingsakkoord van 24 februari 2005 betreffende de interregionale mobiliteit voorschrijft. Er komt een 'crisiscel' (met collega's van de twee andere Gewesten). De gewestregering heeft er zich bovendien toe verbonden in de periode 2016-2017 echte reconversiecellen werk-opleiding op te richten met de actieve deelname van de sectorale vakbondsorganisaties.

Vorming antidiscriminatie-wetgeving

De volgende vorming voor de leden van de diensten sociaal recht en de juridische diensten van de centrales vindt plaats op donderdag 1 december 2016 van 9.30 tot 12.30 uur. Aan de agenda: discriminaties in het kader van de arbeidsrelatie, met bijzondere aandacht voor de criteria leeftijd, gezondheidstoestand en etnische afkomst.

De vorming wordt gegeven door medewerkers van UNIA, het Interfederaal Gelijkekansencentrum (het vroegere centrum voor de gelijkheid van kansen en strijd tegen racisme en xenofobie) in de gebouwen van het ABVV, Hoogstraat 42 te 1000 Brussel (zaal op de 6e verdieping).

*Inlichtingen en inschrijvingen bij Claudia Streulens:
claudia.streulens@abvv.be*

Armoedebarmeter toont alarmerende kinderarmoede

Jaar na jaar neemt de armoede in Vlaanderen toe, vooral bij eenoudergezinnen en personen met een migratieachtergrond. Nog somberder is het gesteld met de kinderarmoede: één kind op acht groeit op in een gezin dat leeft onder de armoedegrens, terwijl ons land elk jaar rijker wordt. Dat blijkt uit de nieuwe Armoedebarmeter 2016 van Decenniumdoelen 2017 waar het Vlaams ABVV partner van is.

De Armoedebarmeter geeft de cijfers voor 2014 en peilt naar de effecten van armoede op gezondheidszorg, arbeids- en inkomenssituatie, woonomstandigheden, onderwijs en samenlevingsparticipatie. In de gezondheidszorg neemt de kloof tussen arm en rijk toe. Meer dan 12 procent van de gezinnen in het laagste inkomensdecil stelt een bezoek aan de dokter uit. Het harde activeringsbeleid zorgt voor verhoogde armoedecijfers. 8,6 procent leeft in een gezin zonder werk. De kloof tussen laag- en hooggeschoolden neemt alsmaar toe.

Decenniumdoelen 2017 vreest voor de toekomst, aangezien de maatregelen van de regeringen-Michel en -Bourgeois nog niet opgenomen zijn. De sociale minima optrekken tot de armoedegrens is een must voor een structureel armoedebeleid. En de Vlaamse regering heeft met de kinderbijslag een cruciale hefboom in handen tegen kinderarmoede.

Zie www.decenniumdoelen.be voor het volledig rapport.

ECHO REGIO VLAANDEREN

Transitiefestival en Festivaldag

Eind oktober vindt opnieuw het Transitiefestival plaats, een hele week lang, met als hoogtepunt de Festivaldag op 28 oktober.

Het Vlaams ABVV maakt sinds midden 2010 deel uit van het Transitienetwerk van het Middenveld (TNM). Dat is een breed samenwerkingsverband van middenveldorganisaties. Het komt op voor een rechtvaardige transitie naar een duurzame samenleving.

Transitiefestival 2016

Om de twee jaar organiseert dit netwerk een transitiefestival. De twee eerste edities zorgden telkens voor een dag vol interessante lezingen, interactieve debatten, doe-activiteiten, films en cultuur in een uitverkochte Vooruit in Gent.

Het Transitiefestival 2016 staat in het teken van de 'circulaire economie'. En het wordt breder opgezet dan zijn voorgangers. Samen met Pulse Transitienetwerk Cultuur en verscheidene Vlaamse kunsthuisen werkte TNM een ambitieus weekprogramma uit met activiteiten op verschillende plaatsen in Vlaanderen. Het Transitiefestival wil deelnemers laten proeven van de talloze invalshoeken en initiatieven die bijdragen aan de overgang naar een sociale en ecologische economie.

Festivaldag

Op vrijdag 28 oktober 2016 - de laatste dag van de festivalweek - organiseert het Transitienetwerk van het Middenveld de traditionele Transitiefestivaldag, die ook in het teken staat van de 'circulaire economie'. Al te vaak wordt vooral aandacht besteed aan technische en technologische vernieuwingen die samenhangen met belangrijke economische ontwikkelingen. Het Transitienetwerk Middenveld kijkt verder. Wat is de maatschappelijke betekenis van een dergelijke omwenteling? Wie neemt welke rol op?

Frans Timmermans, eerste vicevoorzitter van de Europese Commissie, trapt de Festivaldag op gang met een gesprek over 'Onze circulaire droom'. Timmermans zette zich op Europees niveau in voor een pakket maatregelen rond circulaire economie. De geknipe man om uit te leggen welke richting Europa uit wil.

Daarna is het tijd voor parallele sessies. Een greep uit het ruime aanbod:

- Een politiek 'repair café': een gesprek met Vlaamse politici over de (te korte) levensloop van onze producten.

- Iedereen hernieuwbaar. Om de kringloop te doen draaien hebben we energie nodig. Door samen met je gezin of met mensen in je buurt lokale zonne- en windenergie een duwtje in de rug te geven, help je jobs te creëren in eigen land, zorg je voor meer energiezekerheid en draag je bij aan de strijd tegen de klimaatverandering. Samen met de deelnemers aan de sessie zoeken we uit hoe we het gezamenlijk investeren in wind of zon kunnen stimuleren.

- Hoe ziet de tewerkstelling in een circulaire economie eruit?

- Duurzaam beleggen via divestment. Speelt divestment een rol in beleggingsbeslissingen van bijvoorbeeld pensioenfondsen? Deze workshop richt zich onder meer tot de financieel verantwoordelijken en de beheerders van sectorale (pensioen) fondsen.

- Naar een diepere democratie. Hoe kan je burgers laten meewerken aan de oplossing van grote maatschappelijke uitdagingen (zie Eandis en participatieve democratie)?

- The Worker's Club. Burn-outs, onmogelijke deadlines en top-down beslissingen: ze duiken al te vaak op als we het over onze jobs hebben. Toch kan het anders. In deze performance presenteert het Brusselse collectief InCompany de resultaten van 'The Worker's Club'. In die club denken werknemers en kunstenaars samen na over verschillende manieren van (samen)werken.

Festivaldag praktisch

Vrijdag 28 oktober 2016, 9.30 - 16u

Kunstencentrum Vooruit, Sint-Pietersnieuwstraat 23, 9000 Gent

Inkom met lunch: € 13.

Inkom zonder lunch: € 8

Info en inschrijvingen:

www.transitienetwerkmiddenveld.be/festivaldag

Transitiefestival praktisch

Van 22 tot 30 oktober 2016 op diverse locaties in Vlaanderen

Info op www.transitiefestival.be

pieter.verbeek@vlaamsabvv.be

Sensibiliseringscampagne 2016: #4J - vierdagenweek in 32 uur

Voor zijn jaarlijkse sensibiliseringscampagne heeft CEPAG beslist een vernieuwen 'oud' idee af te stoffen, namelijk dat van de collectieve arbeidsduurvermindering.

Tegen de ongebreidelde flexibiliteit waarbij werknemers hopeloos wendbaar (kneedbaar) worden, stellen wij het idee van een kortere werktijd, beter verdeeld tussen iedereen. Zo kunnen de enen een baan vinden en krijgen de anderen meer levenskwaliteit. Een kwestie van herverdeling van de rijkdom maar ook van solidariteit!

Uitgaand van een vierdagenweek van 32 uur wil CEPAG de discussie heropstarten. We zijn trouwens niet de enigen. Het voorstel van de collectieve arbeidsduurvermindering wordt vandaag door tal van maatschappelijke actoren gedragen: politici, intellectuelen, vak-

bondsmensen, en zelfs een aantal werkgevers...

Op basis van de vele denkoefeningen die deze campagne mogelijk maken, zal onze beweging in de komende maanden argumenten, discussiëren en sensibiliseren opdat iedereen zich met de kwestie zou inlaten en zich een eigen idee kan vormen over de collectieve arbeidsduurvermindering.

Hiermee is het startschot voor de discussie #4J gelost!

Ontdek onze campagnemiddelen:

www.cepag.be

www.facebook.com/cepagasbl

gianni.infanti@fgtb-wallonne.be

#4J

Universitair getuigschrift economische en sociale wetenschappen 2016-2017

Nog dit jaar stellen CEPAG, het Waals ABVV en het ABVV-Brussel een gecertificeerde vorming voor aan wie op zoek is naar een analytische benadering van het sociaal, economisch en syndicaal beleid.

Dit 'Certificat d'Université en politiques économiques et sociales' wordt georganiseerd in samenwerking met de faculteit Arbeidswetenschappen en voortgezette vorming van de ULB.

Deelnemers, meer bepaald vakbondsafgevaardigden en vakbondskaderleden, zullen kennis verwerven op het gebied van financieel beleid, Europees beleid, de geglobaliseerde economie, de nieuwe arbeidsorganisatie ... Ze zullen competenties verwerven die hun beroeps- en vakbondservaring zullen verrijken en de sociale dialoog en de relevantie van de vakbonden in de samenleving en de privé- en overheidsbedrijven zullen versterken.

Doelstellingen

- De militanten in de mogelijkheid stellen een hoger diploma te verwerven en de mogelijkheid bieden in te stromen in een master Arbeidswetenschappen (onder bepaalde voorwaarden).

- Academici en actoren van de sociale en de syndicale beweging samenbrengen in het kader van een aan de politieke en economische actualiteit gelinkte activiteit.
- Uitbouw van volkseducatie in het kader van het volwassenenonderwijs.
- Multidisciplinaire ontwikkeling van een politieke analyse van de maatschappelijke uitdagingen.
- Opname van de syndicale analyse in het academisch kader.

Praktisch

De vormingsreeks 2016-2017 loopt van 25 november 2016 tot 2 juni 2017 en telt 12 sessies. De lessen worden gegeven in de lokalen van het ABVV-Brussel, Zwedenstraat 45 te 1060 Brussel (nabij het Zuidstation).

Deze opleiding geeft recht op betaald educatief verlof. Kandidaten moeten hun werkgever (per aangetekend schrijven of met ontvangstbewijs) tegen uiterlijk 31 oktober het inschrijvingsbewijs bezorgen.

Meer info en inschrijvingen via CEPAG op het nr. 081 26 51 56 of via cepag@cepag.be.

gianni.infanti@fgtb-wallonne.be

Uitzending 'Regards' TTIP - CETA: trans-Atlantische oplichterij

De handelsverdragen TTIP en CETA vormen een zware bedreiging: afbouw van de sociale stelsels en de openbare diensten, bedrijfs-sluitingen, delocalisaties, sociale afbraak, toenemende ongelijkheid, zware gevolgen voor het leefmilieu, repressie van de sociale organisaties, inbreuken op de democratische vrijheden... En als kers op de taart: hormonenrundsvlees, GGO-maïs, in chloor gewassen kippen.

Nu volgt een nieuwe versie van onze reportage 'TTIP: Transatlantique arnaque', over de gevaren en wat zich achter de schermen van dit smerige TTIP (en zijn kloon CETA) afspeelt (opgenomen in 2014 en geactualiseerd in september 2016). Het gaat immers over akkoorden die achter de schermen onderhandeld worden door de Europese Commissie en de VS.

- Realisatie: Yannick Bovy - September 2016 - 30 min.
- Een uitzending van het Waals ABVV, geproduceerd door CEPAG.
- Je kan de uitzending ook volgen op www.youtube.com (CEPAG TV), www.fgtb-wallonne.be, en www.cepag.be.
- De DVD is voor 10 euro verkrijgbaar bij daniel.wojtalik@cepag.be.

Het Waals ABVV en CEPAG op Facebook!

Aarzel niet en raadpleeg regelmatig onze pagina's, aarzel vooral niet om onze activiteiten kenbaar te maken.

Volg het Waals ABVV ook op Twitter!

Nieuws van de internationale syndicale samenwerking

De laatste nieuwsbrief van ons Internationaal Syndicaal Vormingsinstituut (ISVI) is verstuurd en toont de meerwaarde van een syndicale samenwerking rond een project dat de partners in het Noorden en het Zuiden verenigt. Wij ontdekken hoe het ISVI en de MWB de SNTI ondersteunen om het hoofd te kunnen bieden aan de nieuwe omstandigheden in de metaalindustrie op Cuba. Daarnaast stellen we de sensibiliseringsactie voor die Horval organiseerde tegen de kinderarbeid in de cacaosector, en bespreken we het belang van het netwerksyndicalisme. Verder onderzoeken we de genderdimensie van het vakbondswerk met het Nationaal Comité van de vrouwelijke arbeiders van CSA Benin, een ISVI- en IW-partner die een cruciale rol speelt in de strijd tegen ongewenst seksueel gedrag in de ondernemingen en scholen. Het laatste artikel van de nieuwsbrief blikt terug op de IAO-conferentie waar een grootscheepse aanval van de werkgevers tegen de internationale conventies ter bescherming van migrerende werknemers te noteren viel. Een houding die krachtig bestreden is door de vakbonden waaronder het ABVV.

De nieuwsbrief van ISVI kan integraal geraadpleegd worden op de website www.ifi-isvi.be.

Aarzel niet om in te schrijven om de volgende nieuwsbrieven te ontvangen.

■ EUROPESE EN INTERNATIONALE RELATIES

Naar een Protocol voor Sociale Vooruitgang

Drie Europese vakbonden namen zopas een interessant initiatief. DGB (Duitsland), LO (Zweden) en ÖGB (Oostenrijk) sloten een principiële akkoord met de sociaaldemocratische partijen SPD, SAP en SPÖ, waarin ze voorzien bij een volgende herziening van het Europees Verdrag de sociale rechten, inclusief vakbondsrechten, te versterken en zich ertoe verbinden dit op de agenda te plaatsen. Hiervoor is een protocol van sociale vooruitgang nodig waarmee duidelijk wordt dat economie niet prioritair is. Integendeel, hun akkoord stelt dat in het geval van een conflict tussen economische vrijheden en sociale rechten, deze laatste duidelijke prioriteit genieten.

Drie punten moeten vervat zitten in een dergelijk protocol, te voegen bij het Verdrag:

- Een heldere definitie van 'sociale vooruitgang' en van 'sociale markteconomie'
- Het protocol moet voor de toekomst duidelijk maken dat dit enkel kan wanneer economische groei gecombineerd wordt met sociale rechtvaardigheid en sterke werknemersrechten.

- Een correcte relatie tussen economische vrijheden en fundamentele sociale rechten. Meer bepaald zou het protocol moeten vastleggen dat noch economische vrijheden, noch competitie regels voorrang mogen hebben op fundamentele sociale rechten zoals de vrijheid tot vereniging, vrijheid van acties, stakingsrecht ...

Het garanderen van de autonomie van de sociale partners. Ingrepen van overheidswege (nationaal zowel als Europees) in het cao-overleg zijn uit den boze. Het protocol zou dan ook de autonomie van de sociale partners moeten bevestigen.

Een duidelijk signaal dus vanuit deze drie landen om Europa een duidelijk sociaal profiel te geven. Voor het ogenblik wordt onderzocht of dit initiatief kan uitgebreid worden naar meer landen in Europa. Ook het ABVV, PS en sp.a werden uitgenodigd en staan positief ten opzichte van dit initiatief.

bart.samyn@abvv.be

Het EVV en minimumlonen in Europa

Het EVV is gestart met een campagne voor loonsverhoging in heel Europa. Enerzijds om duidelijk te maken dat de huidige bezuinigingsstrategie in Europa zijn doel niet bereikt. Anderzijds omdat de koopkracht dringend omhoog moet om de vraag op de Europese markt te stimuleren. Dit kan het ABVV zeker appreciëren.

Essentieel hierin is de bevestiging en verhoging van de minimumlonen. Momenteel kennen 22 landen een minimumloon dat ofwel wettelijk ofwel bij cao verzekerd wordt.

Zonder wetgeving te willen invoeren in landen waar de vakbonden dit liever niet hebben, is het voor het EVV toch steeds duidelijker dat een eengemaakte markt niet kan functioneren zonder een gemeenschappelijke strategie inzake minimumlonen. Zo is het duidelijk dat in teveel landen de wettelijke minimumlonen te laag zijn in vergelijking met de bij cao afgesproken lonen of helemaal niet gerespecteerd worden.

Het EVV stelt daarom enkele eisen: alle werknemers moeten onder een cao vallen,

de (minimum)lonen moeten minimaal stijgen met het reële inflatiepeil, lage (minimum)lonen moeten sneller stijgen dan hoge lonen (dit om te grote ongelijkheid weg te werken).

Er worden ook twee mogelijke criteria aangereikt voor de minimumlonen: ofwel 60 procent van het gemiddeld nationaal brutoloon, ofwel 50 procent van het jaarlijks gemiddeld nettoloon.

Hiervoor wil het EVV in de Europese Pijler van Sociale Rechten laten opnemen dat enerzijds landen waar minimumlonen nog niet bestaan, de sociale partners hierover zouden onderhandelen om tot een 100 procent dekkende cao te komen en anderzijds dat de landen waar het systeem al bestaat verplicht worden tot het verzekeren van de betrouwbaarheid van het systeem.

Het debat is nu gestart, maar er is nog een lange weg te gaan.

bart.samyn@abvv.be